סימן קצה

יוו עי' 'שי'ָוון בפָבי עצָמריו.

י י י י יו יו היטור (ט"ק ב') את השר"ת דבר

. יין ווין ושווויין אם הוא מעכב בדיעבד.

ים בהרבה כזקומות, מה דינם

בינו ייו אלו דרך מחיצת זכוכית,

יוו יווו או ופום כשם שלענין צואה

שמע שמע קריאת שמע שמע יווי יוו יווא) שקוראים קריאת

חופת חיים הוא הדין לענין זימון

ייו דיי'וניו ביון שרואים זה את זה ראייתם

ייייוייו ניון יערואים זה את זה ובלבד

ייייון וחיוו הראשונים שמברכים על

שינו ביון שמו דרך זכוכית נחשב לראיה.

יי היוחוין חדבר, ומשום כך פסק שהם

יייו י'יו י'וימון בעשרה שיש בו הזכרת

ייוו 'ייי' ניוי גה ס״ק עו) לענין צירוף

ייווויי מוזיצון וכוכית אינם מצטרפים

יים וו. ודין וו) שאם יש הפסק מחיצה

ייייון י'ווין עשרה לתפילה, ודימה זאת

אל היוודיות מראה, כתב הפתח הדביר

יי ייי ווי ייו איוה זו אינה נחשבת לראיה

י ל יוו יוי דון נקבים שבמחיצה, כתב

לעשות מספיק לעשות בירור מספיק לעשות

י ו יו יו ווויישאלוש, מהדו״ב ס״א ד״ה

ייו שייויה, י'אומוד ברוח מצויה, אינם

יי וווו ווווו וואו אלו את אלו, כיון

יי יייו וודיון וייוו. וכן דעת הכף החיים

י ייין יוי 'ווו פ"ט ס"ק ב). עוד כתב

י יין יייי החורורות יראו בפועל אלו

ייי יייוי אחוו, לפיכך אף אם אינם

ייי וווי יוי על ידי הטית הראש, הרי

ייין יווד הרואים מצטרפים, אף

ה היות מנכל כללם). היים מוכל כללם).

41. 17 1 11V

TENTRON OF TO

ויו יוין זו ודעת שאר הפוסקים בזה.

יוו און אמרן למפרע לא יצא. √3) ולענין אשה או קטן שהגיע לחינוך, המשמשים און ייוו החבורות, מצדד הא"א (בוטשאטש) לומר שאף על פי שהם ידוח מצטרפים לזימון, מ"מ מצרפים הם את שתי החבורות. וושווו בנין שלמה (ח״ב סי׳ יב) נשאר בצריך עיון האם שמש שאיוו וו חיובא יכול לצרף לזימון.

[משנ"ב ס"ק ה]

אוכלת בתוך הבית וחבורה אחת נמצאח בחוץ.

אָלָא־אָם־כַּן כְּשֶׁנְּכָנְסוּ מִתְּחַלָּה עַל דְּעֵת זָה־15 וכר׳, וְכַן דַּעַת הּנִּוְ יִּי בְּבָאוֹרוֹ וּבְשְׁנוֹת-אֵלְיָהוּ6).

יאם החבורה הראשונה לא היתה דעתה להצטרף, אף על ייי (5

.6) ראה שם ברכות פ"ז מ"ה ד"ה שתי חכורות.

שכתב שאף הרשב"א דימה תפילה לזימון רק בדרך אפשר].

[ביה"ל ד"ה בשום ענין]

וְהִנָה מִהִּשִּׁ״ז מִשְּׁמֵע דּלְעְנָיֵן בְּנֵי הַחָּפָּה לְהַצְּטָרף יַחַד לְכַרְכָּת-הַמְּזוֹן אֹין רְשׁרַת-הָרַבִּים מַפְסִיקְ⁰).

9) ובטעם הדבר ביאר הט"ז (ס"ק ג), שכל האוכלים שם נחשבים כחבורה אחת, מכיון שהם אוכלים מהסעודה שהכינו לחופה.

ולענין צירוף נשים לוימון בחתונה, דעת הגרח״פ שיינברג (חדישי בירים היו מאומשו, שאף אם אינו מגיש בתוא סיי קצט סייק יח) שהואיל ויש מחיצות המפרידות ביניין

מלח לברכת המוציא, טכין, או כוס לברכה, הדי הוא ומדוים לזימון, כיון שעל ידו הם סוערים. ולענין שמש בזמנינו, ראו. ייי שכתבנו לקמן סיי קצט ס״ק א.

הַיְנוּ, אֲפְלוּ הָם בִשְׁנֵי בָתִּים ׳׳).

4) וכתב בספר שונה הלכות (ס"א) שהוא הדין אם חבורה שונה

[משנ"ב ס"ק ו]

שהשניה נכנסה על דעת להצטרף, כתב השו"ע הרב (ס"ב) שלו זוו זו אינם מצטרפים, משום שלצירוף צריכים ששחי החבורות יו ויי מתחילה על דעת להצטרף יחד, וכיון שהראשונה בשעת כניטוווו לא היה בדעתה להצטרף שוב אינה מצטרפת.

[ביה"ל ד"ה שתי]

וּכָאֵמָת יוֹחַר מִסְתּבְּרָא כִּדְבְרַיהֶם?) וכר, כָּגוֹן שֶׁיֵּשׁ חֲמִשְׁה בְּכֶל חֲבוּרָה, נְמִי יֹי מָהַנִי בְּשֶׁרוֹאֵין זָה אֶת זָה וְנְכָנְסוּ מִאְחַלָּה, כִּיוָן שֶׁעַל-יֵדִי-זָה יצְטַרְפוּ לְוּוֹן

אכן לענין צירוף עשרו: ארכי ארברי החיד׳א (ברכי uי) ומשמע שרעתו נוטה להלכה כרשב״ש. אכן לענין צירוף עשרו: לתפילה, כתב לעיל (סי׳ נה ס״ק נב, נד, ו-נו) שאם מקצתם רוזיף אלו את אלו בכל גווני מצטרפים לתפילה, ולכאורה זהו כדעוו הרשב״א. [וראה בשעה״צ שם (ס״ק נג) וכן בביה״ל שם (ד״ה ולחרף

8) ולגבי תלמידים האוכלים בכיתה באופן ששני תלמידים יושרים בכל שולחן, כתב הגרש"ז אויערבך (שו"ת מנחת שלמה ח"ב סיי ו אות כ) שאם דרכם לאכול יחד בכיתה וכל אחד אוכל במקתנו הרי הם מצטרפים לזימון בעשרה. [לענין בחורים האוכלים בוונו האוכל שבישיבה, ולענין היושבים בשולחנות נפרדים בחחרה במסעדה, או בבית מלון, ראה מה שכתבנו לעיל פר קצג ס־ק פודו במסעדה, או בבית מלון, ראה

אַ אּשְׁתֵּי הָבוּרוּלָה שֶׁאוֹכְלוֹת בְּבֵית אֶחָד אוֹ בּבְשְׁנֵי בָתִּים, אָם מִקְצָתָן (א) רוֹאִים אַלוּ אֶת אַלוּ * (ב) מַצְטָרְפוֹת לְזָמּדּן, (ג) וְאָם לָאו אִינָם מִצְטָרְפוֹת. (ד) וְאָם יֵשׁ שַׁמָשׁ אָחָד לִשְׁמִיהֶן (ה) הוּא מְצָרְפָּן. וּכְגוֹן שֶׁנְכְנָסוּ מִתְּחָלֶּה עַל דַעַת לְהִצְּטָרֵף (6) [6] יָחַד. יְרָישׁ מִי שַׁאוֹמֵר, שַׁאָם (כ) (ז) רְשׁוּת תַּבֶּים מַפְּסֶקֶת בֵּין שְׁנֵי הַבָּתִּים אֵינָם מִצְטָרְפִין (ח) *בְּשׁוּם עִנְיָן: בֹּ יֹאָכְלוּ מִקְצָתָן בַּבַּיִת *וּמִקְצָתָן וון לַבַּיִת, אָם הַמְּכָרֵךְ יוֹשֵׁב עַל (ט) מִפְתַּן הַבַּיִת הוא מְצָרְפָּן: גֹ יּכָּל הֵיכָא שֶׁמְצְטָרְפוֹת שְׁתִּי

יְתִד. וְהָא דְּבְסִימָן קצג ס״ב דְא״צ הַכְנָסָה אֶלָא סָגִּי בְאָכְלוּ אח״כ בְּיַתִד, (וֹוְ

ווו בְּדֶרֶךְ שָׁאוֹכְלִים בַּחֲבוּרָה אַחַת, אֲבָל כָּאן מִיְרִי שָׁכָל חַבוּרָה יוֹשֶׁבֶת בְּסָקוֹם וּ

וחר כגון מפנה לפנה, וכְזֶה אַמְרינָן לְעֵיל שָׁאִין חִיוּב זְמִּוּן כָּוָה אֶלָּא מְשׁוּם

ווח מֶלֶךּ, וְכָאן מִירִי מַחִיוּב לְזָמֵן בְּיַחַד בְּגוֹן אָם אִין ג׳ בְּמָקוֹם אָחָד אוֹ לְצְרוּף

ייר, בָּזֶה בָעִינְן תִּנְאִים הַכְּחוּבִים כָּאַן, טִ״ז ע״ש: (3) רה״ר. ל״ד רה״ר שְׁהוּא

מִשְׁנָה בִּרוּרָה

ווייו. (י) וְיֵשׁ פּוֹסְקִים שֶׁפּוֹבְרִים, דְּאַף דְּמָן הַתּוֹרָה חַיָּב לְבָרֵךְ אוֹתֶם,

שָּלְל מֶקוֹם אֵין מְעַכְּבוֹת זוֹ אָת זוֹ, וּלְפִיכָךְ מִי שֶׁאֵינוֹ יוֹדַעַ לְבָרַךְ

וּל הַבְּרָכוֹת וְאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לְקְרֹא לְכָקִי שֶׁיוֹצִיאוֹ בְּבִרְכַּח־הַמְּזוֹן,

וּריךּ לְבָרֵךְ עַל־כָּל־פָּנִים הַבְּּרָכָה שִׁיוֹדֵעַ אוֹתָה; (יא) וּלְעַנְיֵן דִּינָא,

ני אָכָל כְּדֵי שְׂבִיעָה דְּחִיוּב בִּרְכַּת־הַמְּזוֹן שֶׁלוֹ הוּא מִן הַתוֹרָה,

יש להחמיר כְּשִׁיטָה זוֹ וּלְבָרֵךְ אוֹתָה:

א (א) רוֹאִין אֵלוּ וְכוּ׳. אֲפָלוּ כְּשָׁאוֹכְלִים כָּל אַחַת עַל שַׁלְּחָן

יְכוֹלִין לְהַצְּטְרַף וּלְהוֹצִיא אָחָד אָת כַּלָּם בְּבִרְכַּח־הַּמָּזוֹן: (h)

(ג) וְאָם לָאוֹ וְכוּ׳. אַפְלוּ כְּשֶׁהַם בְּבֵיִת אֶחָד, וַאֲפָלוּ אָם נְכְנְסוּ

וּתְּחַלֶּה עַל דַּעַת לְהַצְּטָרֵף יָחֵד: (ד) וְאָם יֵשׁ שַׁמְשׁ2. הַיְנוּ

נו אַפָּלוּ אַינוֹ אוֹכָל כִּלֶליּ: (ה) הוּא מְצַרְפָּן. הַיְנוּ, אֲפִּלוּ (ג) הַם

נשני בתים ואין רואין אלו את אלו: (ו) וכגון שנכנסו וכר׳.

מּסְתִימַת הַמְחַבֵּר (ד) מַשְׁמַע דַּאֲפָלוּ בַּיִת אָחָד וְרוֹאִין זָה אָת זָה,

ום־כַּן לֹא מִצְטַרְפֵי שָׁתִּי הַחֲבוּרוֹת יַחַד. אֶלָא־אם־כַּן כְּשֶׁנְּכְנְסוּ

וּתְּתֶלֶה עֵל דַּעַת זָה ּּוֹ: (ה) אֲבֶל הַרְבֵּה אַחֲרוֹנִים כָּחְבוּ, דִּבְבַיִת אָחָד

לא בְּעִינָן כְּלֶל שֶׁיִּכָּנְסוּ מִתְחַלָּה עַל דַּעַת נֶה, וּבְכל שֶׁרוֹאִין זֶה אֶת

וָה בָּלְחוּד, אוֹ אַפְלוּ בְּאִין רוֹאִין זָה אֶת זָה וְיֵשׁ שַׁכְּשׁ בֵּין שְׁתִּי

ַחָּחָבוּרוֹת, סַגִּי לְעָנְיַן צֵרוּף, וְכֵן דַּעַת הַגְּרָ״א כְּבָאוּרוֹ וּכִשְׁנוֹת־

אַליָהוּפּ), עַיַן שָׁם: (ז) רְשׁוּת הָרַבִּים וְכוּ׳. כָּתַב הַטַ״ז: לָאוֹ דְּוְקָא

ן שות־הָרַבִּים מַמְּשׁ שֶׁהוּא רָחָב ט״ז אַמּוֹת, דְהוּא הַדִּין כְּשָׁיֵשׁ

שְׁבִיל הַיָּחִיד מַפְּסִיק בֵּינְתַיִם; וְאֶפְשָׁר דְדַוְקָא כְּשֶׁהוּא קָבוּע גַּם שְׁבִיל

נימוֹת הַגְּשָׁמִים [א״ר]: (ח) בְּשׁוּם עָנְיָן. הַיְנוּ, אֲפְלוּ כְּשֶׁהַן רוֹאִין

וה אַת זֶה רָיַשׁ שַׁמְשׁ הַמַשְׁמֵשׁ לְשְׁתִיהָן: ב (ט) מִפְתַן הַבַּיִת.

יהוא רוֹאָה אַלוּ וָאֵלוּ (וֹ) רָהָנִי לַה כְּמַקְצָתוֹן רוֹאִין זָה אָת זָה:

בּפְנֵי עַצְמוֹיו: (ב) מִצְטָרְפוֹת לְזָמוּן. רוֹצֶה לוֹמַר: אָם יִרְצוּ

הַיָנוּ שֶׁאָכְלוּ בְּמָקוֹם א׳ אע״ג שֶׁאָכְלוּ כָל אָחָד מִכְּכְּווֹ מ״מ סְמוּכִים הַם זָה

שערי תשובה

ב תוספות ור"ח

ורא"ש והר"ר יונה והַרשַכ״א וְכַן הוא

ב רבנו יונה שם ד טור מהירושלמי

דלעיל ה תוספות

שם עפוד ב

שָאִין מְעַכְּבוֹח וַצָּרִיךְ לְבָרֶךְ כָּל מָה שַׁיָכוֹל, הַן בְּרָכָה אַחַת אוֹ שְׁמִים. ובְא״ר הביא דְּבְרִי :הַמג״א וְכָחֵב דְּמָסי׳ קפּח רָאם טָעָה חוֹזר לְראשׁ מַשְׁמַע קְצָח הָכֵי, ע״ש

רֹם יַחַד. עין בה"ט. וְעִין כַּ"ח דְּשָׁכַח לָאוֹ דַּוְקָא אָלָא ה"ה מְוִיד. ע"ש. וְעִין בָּא"ר שַׁנֹּסְתַּפֵּק בַּשְׁנֵים שָאָבְלוּ וְהַגִּ' שֶׁתָה רְבִיעִית וְאח״כ שֶׁכַח אַתִּד וֹבַרְדְ, אָם רַשְּׁאי הַגּ' שָאָכֶל לְזַמֵּן עֵל אוֹתָן ב׳ אוֹ פּיוָן דְּרָק אָחָד חַיָּב בְּזְמוּן לֹא, וְכֵן מְסְחַבּר, עכ״ל. וְצִין לְקְמְּו קצ"ו דְּאָם זָה שֶׁשְׁתָה רְכִיעיח כַּרְדְּ בְּרָכָה אָחֲרוֹנָה שוּב לא יוּכָל לְזִמּן עִמְּחֶם, ע"ש. וְכָתִב בְּצֵ״ר בְּבַעְשָׂרָה אָם שָׁכְחוּ שְׁלֹשָׁה ובַרְכוּ אעפ״כ מְבָרְכִין עַלִיהָם נְבָרְהְ אֵלֹהִינוּ בְּדֹּלְקִמְּן

בַּאוּר הַלָּכָה

י שׁתֵּי הַבּשְּבָ״א שְּכָּתב בְּרוּרָה. וְדַע דְמַחְדּוּשִי הָרַשְּבָּ״א שְׁכָּתַב השעם, דלְהָכִי מהַנִי בְּרוֹאִין אֵלוּ אָת אלוּ בְּשֶׁנְכְנְסוּ מִתְחַלְה לְכָךְ משום דְּהָנִי כְּהַסַבּוּ יַחַד, מוּכְח מזָה דְּסְבִירָא לַהּ דְּלָאוּ דְּוְקָא שְׁתַּי חֲבוּרוֹת שֶׁהָיָה בְּכֶל חֲבוּרָה כְּדֵי זִמּוּן מִצְטָרְפוֹת לְהוֹצִיא אַחַת אֶת חָבֶרְתָּה בְּמַקְצָּחָן רואין זֶה אֶת זֶה, הוא הדין בַּחָבוּרָה אַחַת שֶׁל שְלשָה שֶׁשְׁתִיִם מַהָּם הַסְבּוּ על שלחן אחר והשלישי הסב על שלחן אחר, כל שרואין אלו את אלו מצָטָרְפִין, וְאַף־עַל־גַּב דְּכָבְרָכָת־הַפֶּזוֹן בָּעִינָן הַסַבּוּ יַחַד, אוֹ לְדִידָן עַל־כְּל־ פָּנִים יְשִׁיכָה בְשַׁלְחָן אָחָד, שָאנִי הָכָא דְּהָא מַיִרֵי שָּמִּחְחַלַּת סְעוּדְתָם נְכְנְסוּ על דַעַת כֵּן שֶאַף־עַל־פִּי שֶׁיִתְחַלְקוּ בָּמְקוֹמוֹת, אַף־עַל־פִּי־כֵן דְּעָתִם לְהִיוֹת מחַבָּרִים, וּמַהַגִי זָה (כְּמוֹ 'נִיכוּל לְחִמָּא בְּדוּךְ פְּלְן', דְּמְבֹאָר בְּסִימָן קסז סְעִיף יב דְּמַהָנִי אַף־עַל־נָב דְּלֹא הַסְבּוּ יַחַד, כִּיוָן דְאַתְנוּ מַעְקָרָא. וְהוּא הַהִּין בָזֶה, וְכַן כָּתַב בְּשִׁיטָה מְקַבָּצָת]. וְכַן בְּחִדּוּשִׁי הָרַמְבַּ״ן רֵישׁ פַּרֶק שְׁלֹשָׁה שַאָּכְלוּ מַשְּׁמֵע דִּמפָרָשׁ לְמַתְנִיתִין דִּידְן, בֵּין שֶׁיֵשׁ בְּכָל חַבוּרָה כְּדִי זְמוּן ובין שאין בָּהֶם כְּדֵי וִמּוּן [וְטָעוּת־סוֹפֵּר יֵשׁ בַּדְכָרִיו שְׁם וְצָרִיךְּ לוֹמֵר: וַאְפָלוּ אין בְּכֶל חֲבוּרָה וְכוּ׳), אָמְנָם הוא בְּעַצְמוֹ סוֹבֵר שָׁם דְּאי בְּעִינָן הַסְבָּה לֹא מִהְנִי רוֹאִין אַלוּ אָת אַלוּ, וַאָנָן לֹא קִיְמָא לָן כְּוָתַהּ בָּוָה. אָכן הַרְשָׁבַּ״שׁ בַּתְשׁוּכָה [וּמִיּבָא בְּחַדּיִשִּׁי רע״א] כָּחַב דְּדַוְקָא בְּשְׁתִּי חֲבוּרוֹת שָׁבְּכֶל חֲבוּרָה יַשׁ כְּדִי לְזַמַן, וְלֹא בָּעִינָן כִּי אָם לְצָרַף שֶׁיוֹצֵיא הָאַחַת אָת השְנַיָּה, לְהָכִי מִהָבִי רוֹאִין אַלוּ אֶת אַלוּ, מַה שָׁאִין כַּן בְּשְׁלֹא הָיָה בְּכָל חַבורָה כְּדֵי לְזַמֵּן אַלָּא עַל־יִדִי צרוּף, לְזֶה לֹא מַהָנֵי שׁוֹם תַּקְנָה, וְכַן הוּאַ גם־כַּן דַעַת הַגְּרַ״א [מוּבָא במשְנִיוֹת דְפוּס אַלְטוֹנָא]. וַבְאֲמָת יוֹתֵר מסְתַבְּרָא כָּרַכְרֵיהָם?), דְּהָא אֲפָלוּ בִּ'נִיכוּל לַחְמָא בְּרוּךְ כְּלָן׳ פָּסֶק הַמְחַבֵּר שָׁם בְּסָעִיף יב ווהוא מדברי הַלְמִידִי רַבּנוּ יוֹנְהוֹ דְדַוְקָא שָׁלֹא הִיוּ מְפַזָּרִין בִּשְׁעַת אַכילְתָם, וְלֹא חַלָּק שָׁם כָּלָל כֵּין רוֹאין זָה אָת זָה לְאַין רוֹאין. אַלְמָא דְכל שַלא יִשְׁבוּ עַל־כָּל־פָּנִים בִּיַחֵד לא מַהָנֵי חִנַאי דְינֵיכול לְחָמָא בְּדוֹךְ פְּלְן׳ לָהְצְטָרֵף לְהַתְחַיַּב בְּזְמִּוּן, וְאֵיךְ מַהַנֵי בְּכָאן בְּמַה שֶׁנְכְנְסוּ מִתְּחִלָּה לְכָךְ: וְכִן מוכָח בְּחִדּוּשֵׁי הָרָאַ״ה בִּסוּגְיָא זוֹ דְּמִיְרֵי בְּשֵׁיִשׁ בְּכָל חֲבוּרָה כְּדִי וְמִּהְ, עַיַּן שָׁם. וְדַע דְּהָרְשָׁבַ״שׁ מַפְּלִיג עוֹד יוֹחֵר, דְּאָפְלוּ יֵשׁ בְּכֶל חֲבוּרָה כִדִי וְמוּן, אַלָּא שֶעַל־יְדֵי צֵרוּפָן יִתְחַדֵּשׁ שַׁיְבָרְכוּ בַּצְשָׁרָה, כְּגוֹן שֶׁיֵשׁ חֲמִשְׁה בַּכָּל

חַבוּרָה, נָמִי לֹא מָהָנִי בְּשֶׁרוֹאין זָה אֶת זָה וְנִכְנְסוּ מִתְחַלָּה, כִיוָן שֶעַל־יִבִי־זָה יצָטְרְפּוּ לְבָרֶהְ בַּשֵׁם®). וְדַע עוד דַּאָפָלוּ לְרְשָׁבָּ״א שָמַקְל. מֶכֶּל מָקוֹם הַיִּנוּ דְּוְקָא עָּנְנָסוּ מַתְחַלָּה לְכַךָּ, אָבֶל בָּלֹא זָה לֹא מַהַנֵּי וַאֲפּלוּ בְרוֹאִין זָה אֶת זָה וּבְבִית אָחָד, וּכְדִּמְבֹאַר בְּחַדּוּשִׁי הַרַשְּבָּ״א לְהַדִיא: וַאַפּלוּ לְהָנִי דִּמְקְלֵּי בְּבֵית אָחָד רא בעו שִיבָּנְסוּ מִמְחַלָּה, כְּמוֹ שֶׁבָּתַבְנוּ בִמְשְׁנָה בְּרוּדָה, הַיְנוּ דְּנָקָא בְּשְׁמִי חָבוּרוֹת שָׁיֵשׁ בְּכָל אָחָד כְּדֵי זְפוּן וְלֹא בְּשָׁאִין בָּהָם כִּדִי זְפוּן, כְּמוֹ שֶׁכְתַב הַּמְּגַן־ אַבְרָהָם: * בְּשׁוּם עִנִין. עַיַן משְׁנָה בְּרוּרָה. וְהַבָּה מַהַשִּ"ז מִשְׁמֶע דְּלְעָנָזן בְּנִי הַחַפָּה לְהצִטְרף יַמְד לְבִרְכַּת־הַמְּזוֹן אֵין רְשׁוּת־הַרְבִּים מַפְּסִיק⁰), וּמְשְׁמֵע מנָה דְּהוּא הוין אין צריכין לצרוף שפש וַאָפַלו אין רואין זָה אָת זָה, אַכָל באַלִיָה וַבָּה וּבפְּרִישָה אִיתָא דְּדִין הָרֹא״שׁ לֹא גַאֲמֶר כְּלֶל לְעְנָיַן צַרוּף לְכַרְכַּח־הַמְּזוֹן, דְּגַם לְבְנֵי החקה בְּעִינָן הַתְּנָאִים הַמְבֹאָרִים בְּסִימָן זָה, וְלֹא נָאֲמֶר דִּין הָרֹא״שׁ כִּי אם לְענִין בּרְכַּת חַתִּנִים, וְכַן פָּסַק בְּדָרְדְּ־הַחִיִים: * וּמְקְצָתָן חרּץ לְבֵּית. וְהוּא הִדִּין

עין סימן קפח בְמִנון־אַבְרָהָם סָעיף־קָטָן ח: (י) אָבָן־הָעוֹדֵר וְעוֹד כְּמָה אַחָרוֹנִים. וְהֹנָה קְצָּח רְאָיָה לְדַצָּה זוֹ מבְרָכוֹח דְּף מ, בְּנְיָמִין רְעִיא כְּרָךְ רְפָתָא וְאָמֵר בְּרִיךְּ דוומנא. אַמר רַב: יָצָא, ומסְקִינן דְיָצָא יָדִי בְּרָכָה רַאשׁוֹנָה. וּמסְתָמִא לֹא הָיָה יָכוֹל לְבָרַךְּ יוֹתַר (דְּלְהָרְמְבֶּ״ן פַרוּשְׁא דְּהָאי סוּגְיָא, שַׁלֹא סִיֵּם אָפּלּוּ הַבְּרָכָה זוֹ עצמה, וָהָביאוֹ בְּחִדוֹשֵׁי רע״א בִּסִימָן קפּדן. וּבִיוֹתר מְבֹאָר בִירוּשׁלְמִי פַּרֶק כִיצד מְבָרְכִין בְּזָה הַלְשׁוֹן: תַד פַּרְסִי אָתָא לְגַבִּי רַב בְּגִין הַאָּגֵא אָכָל פָּסְמֵּי [ר״ל שתן וְלֵית אָנָא חַפִּים מְבָרַךְּ עַלַה וָאָנָא אָמָר: בָרוּךְ דִבְּרָא הָדין פּסָא, נִפְּק אָנָא יְדִי חוֹבָתי? אַמֶּר לָה: אֵין, עַד כָאן לְשׁוֹנוֹ שֶׁם. הָרִי מוּכְח דְאָפּלוּ אָם אֵינוֹ יוֹדְעַ בּלֶל יָתֶר הָבְּרָכוֹת יוֹצָא עַל־כָּל־כָּנִים יְדִי בְרָכָה זוֹ. אַךְ אָפְשֶׁר לוֹמֶר דְּזוֹ מַצְשֶּׁה אַחָרֶת הִיא שֶׁבָּא לְקַמָּה דְרַב, וְאַבְּרְכָּת יַהְמּוֹצִיא׳ קָאִי, כְּמוֹ שֶׁפְרֶשׁ הָפְּנֵי־מֹשֶׁה שָם, אֲבֶל מַהַבֶּבְלִי בָּוַדָּאִי קַבֶּת רְאָיָה לְדַעָה זוֹ: (לי) בִּגְדִי־יָשע וְהַגְּרִ״ז (וּלְדַעַת הַתּוֹסְפוֹת־שׁבָּת בַלְקוֹסִיו, גַּם הַפָּגַן־אַבְּרָהָם מוֹדֶה לְזַעָה הְמַסְקָנְתוֹ, דְאִיהוּ מְפְּרֵשׁ רנו והמנורנה ולו היח וישוטוחריעהה ופשוט: (כ) הגר"ו: (ג) כן משמע מהפוסקים: (ד) מגור

LONG LISTS LANG LICA WELLIG MOLEGINA MCLESIES MICH YOUR (1)

("ix. PIL37 -W) 1 TO 113 DE